

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

ABONNEMENT
 Drie maal per week 46 fraks per jaar.
 Twee " " " 32 " " "
 Een " " " 18 " " "
 Een blad afzonderlijk 1 1/2 centiemen.
 De abonnements zijn vooraf betaalbaarder.
 Aankondigingen 1 1/2 centiemen per drukregel.
 Reclamen, vormissen en andere artikelen vooraan of binnen in het blad: 1 fr. den drukregel.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.
 De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.
 Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, **grote Markt n° 37-39, te Tongeren.**

TONGEREN, DEN 20 AUGUSTUS.

Senaat.

Eergisteren dinsdag, heeft de Senaat, met 51 stemmen en 2 onthouding, na eene korte bespreking, de wet gestemd betreffende het aanleggen van ijzeren wegen in de provincien Namen en Luxemburg.
 Eveneens heeft de vergadering schier zonder beraadslaging, de wet op de koopvernieuwendge gebreken en verscheidene andere ontwerpen van minder belang gestemd.

In de zitting van gisteren woensdag heeft de Senaat de nieuwe hervorming der kieswet aangenomen met 50 stemmen tegen 15.
 Na deze stemming was het dagorde uitgeput en de heer minister van binnenlandsche zaken heeft lezing gegeven van een koninklijk besluit waardoor de wetgevende zitting gesloten wordt.

Komt te verschijnen ter drukkerij van M. COLLEE te Tongeren: **Godvruchtige oefeningen ter eere van de H. Moeder Anna**, 105 bladzijden. Prijs 50 centiemen.

Komt te verschijnen bij M. COLLEE Grootemarkt te Tongeren: **Leven van den erw. Pater Jaussens**, tweede uitgaaf, fr. 0.25.

Groote keus van Vlaamsche en Franse boeke voor prijsuitdeelingen bij **M. Collee**, boekhandelaar, Groot Markt 37-39 te Tongeren.

De doctor **Mooren** van Dusseldorf zal te Luik zijn in het *Hôtel de l'Europe* den 18 SEPTEMBER aanstaande.

L'indicateur des chemins de fer, pour la période du 10 AOUT au 15 SEPTEMBRE est en vente chez M. COLLEE libraire, Grand'Place, 37-39, a Tongres.

Paardenmarkt te Tongeren, donderdag 17 september.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 146 koeien, 55 kalveren, 2 schapen, 96 vette varkens en 1495 magare varkens.

BINNENLAND.

1855. — IJZERENWEG. — 1885. — Ziehier twee koopletten van een liedje, welk in 1855 veel succes had, bij het inhuldigen der ijzerenwegen:

Den avapeur doet lieven veele menschen in 't plezier, maer die van harte zeer lieven is zoo menigen koetsier; den huerhouder straft, dankt zijn peerd en al, den postmeester stuert door de vliegende voitur om den post te verlaten valt de peerden zuer

De peerden vol bezwaeren zeggen is dat onzen loon, dat wy waeren zoovele jaeren slaef voor uw' persoon, en nu zonder post, zonder huer of kost, wat gaen wy nu doen, Om eenen dienst te krijgen is 't een slecht seizoen.

Onze tijdgenooten zullen thans moeten lachen met de onnoozelheid des publiks van dien tijd. Maar de menschen wisten toen niet beter, en ze weten nu nog niet beter, als het eene nieuwe uitvinding geldt.

Men schrijft uit Charleroi: Een man van Farcennes ontmoette op het oogenblik dat hij uitging om te visschen, zijnen zoon die van de kermiss kwam. Deze vergezeld zijnen vader ter vischvangst, doch na eenigen tijd op den boord der Samber te hebben gezeten, viel hij in slaap en viel voorover in het water. De vader, die zich op eenigen afstand bevond, zag zijne klak drijven en vermoedde wat er gebeurd was. Hij snelde toe, maar kon slechts een lijk optrekken.

Men schrijft uit Antwerpen: Wij gelooven niet dat er ooit meer vreemdelingen in onze stad geweest zijn, dan zaterdag en zondag. De buitengewone beweging is begonnen, zoodaer wij het overigens reeds gemeld hebben, zaterdag zeer vroeg. De talrijke speciale treinen die in de Ooststatie aankwamen, waren opgepropt met volk alsook de gewone treinen. In de Zanderstatie ging het er schoon toe en het was met duizenden reizigers dat de treinen aanbrachten. Velen dezer laatste, die dachten ten 11 ure in onze stad aan te komen, arriveerden slechts ten half een. In Mechelen waren er treinen voor Antwerpen bestemd, die ongeveer eene uur hebben moeten wachten om den tijd te laten de oost- en zuidstatie van de reeds aangekomen treinen te laten ontlasten. De treinen van het Land van

Was zijn insgelijks met groote vertraging aangekomen. Van Luik alleen zijn zaterdag niet minder dan zeventien duizend reizigers aangebracht.

Zondag was de beweging niet minder groot, en rond den middag, stond de spoorweg van Antwerpen tot aan den Ouden God, bijna vol met treinen met reizigers.

Ook is het verkeer gedurende deze twee dagen in onze stad zeer moeilijk geweest, en algemeen is het te verwonderen dat er geen ongelukken door dezen overgrootten toeloop, gebeurd zijn. Op sommige plaatsen werd men letterlijk verpletterd.

Men kan licht begrijpen dat het onmogelijk was, al deze vreemdelingen te logeeren. Het getal dat onder den blooten hemel den nacht heeft moeten doorbrengen is ontzaglijk groot, en men kan er zich een gedacht van maken als wij zullen gezegd hebben, dat de commissie van logementen een groot getal reizigers heeft moeten weigeren. In het *Folkshotel*, St-Jacobsmarkt alleen, waar nog eens plaats is voor 500 personen, heeft men er zaterdag 7 a 800 moeten weigeren.

De vreemdelingen, die geen onderkomen vonden, vergenoegden zich met op de kaaien onder de hangars achter de koopwaren neder te liggen. Anderen brachten den nacht op de banken in het Park door, terwijl men er, in bijna al de estaminets vond liggen slapen, geene op de tafels, andere op de billards, en eindelijk een weinig overal wat maar op eene schuil of rustplaats trok. De gelukigen waren degenen die door de bijzondere werden ingenomen.

In de zoologie zijn er op de twee dagen 24,000 inkomkaarten genomen, en in de tentoonstelling 63,000. Wij herhalen het, bij menschengereken zijn nooit meer vreemdelingen in onze stad geweest.

Wij gelooven dat er veel dwalingen zijn, in de voorstellingen van onderscheidingen, door de verschillende juries der werkdienstontstelling van Antwerpen toegekend, en die reeds door de dagbladen worden afgekondigd. Ook mag men zich aan verwachten dat het comité, met het toekennen der onderscheidingen gelast, veel reclamen zal krijgen en zij dien ten gevolge nog al wat veranderingen aan de voorstellingen zal brengen.

Van nu af is het zeker dat de volgende zitting der Kamer zal moeten worden gehouden in de zaal van den Senaat.

Nog een jaar is er noodig om de Kamer gereed te krijgen en vooral om de zaal zuiver droog te krijgen, zoo ten minste heeft een der ministers onlangs aan eenen senateur gezegd.

Wanneer men aanemt, dat een paar zwaluwen van 4 ure 's morgens tot 8 ure 's avonds, aldus 16 uren daags, in beweging zijn, en dooreen gerekent elk uur 2 maal hare jongen vorderen, dan zijn ze op een dag te zamen genomen 640 aan het nest geweest. Elk der vogels brengt zooda men opgerekent heeft, 10 tot 50 insecten aan de jongen. Bepalen wij nu slechts op tien dezer diertjes, dan is dit op eenen dag 6400. Tot eigen voeding gebruiken de oude ongeveer een 600tal vliegen en muggen, zoodat door eene zwaluwfamilie op een dag 7000 en in eene maand van 50 dagen 240,000 diertjes genuttigd worden. In de eerste maanden, zoodang de oude nog alleen zijn, gebruiken zij ongeveer 50,000 insecten, en dus is er in eene heelen zomer voor een zwaluwfamilie van 7 stuks 575,000, dat is over het half miljoen insecten noodig. Komen er nu in een dorp gemiddeld slechts 100 paar zwaluwen aan zullen deze met hunne nakomelingschap over de 57 miljoen insecten verslinden. En wanneer men nu overweegt, dat sommige zwaluwen in een gunstige zomer dikwijls twee maal broeien dan zal zeker onze berekening niet overdreven zijn.

Hieruit laat zich nu het nut afmeten, dat deze dieren voor ons hebben en zij verdienen, dan ook wel de bescherming, die haar algemeen ten deel valt in het rustig plekje, dat wij haar gaarne onder ons dak laten inmeenen.

De vigilanten. — Een heer komt tijdens een feest in de stad en ziet een vigilant rijden met een mager peerd.

— Koetsier zijt ge vrij?
 — Ja, mijnheer.
 — Hoeveel moet gij hebben om mij een paar uren rond de stad te rijden?
 — Tien franken.
 — Ik vraag u den prijs van uw paard niet, antwoordde de heer en zette zijnen weg voort.

Hij kon Engelsch. — Mijnheer en Madam Klepkens zijn met hunnen zoon naar een badstad gegaan, als belooft om dat hij op het Atheneum verscheidene prijzen heeft bekomen, onder andere een voor het engelsch. Zij gaan in eenen restaurant dineren. De garçon brengt de rekening.

— 50 frank? *Very well*, zegt de zoon om te toonen dat hij engelsch kon.

De garçon neemt de rekening terug en meentende dat hij met Engelschmans te doen heeft, komt met eene andere rekening van 60 frank.

ZEDELES. — Spreekt nooit engelsch in een restaurant.

Als eene Japansche vrouw wil trouwen, worden haar eerst met een bijtmiddel, de tanden zwart gemaakt; deze worden dan ook nooit meer wit en toonen dus, bij elk lachje van hare bezitter, dat deze gehuwd of weduwe is. Onze dames zouden daar zeker niet op gesteld zijn.

Een droom. — Een jonge schoone weduwe

was op het landgoed gelogeerd van eene vriendin. Toen zij des morgens in de eetzaal verscheen, vroeg de vrouw van den huize:
 — Elwel, Josefine, hebt ge wel geslapen?
 — Oh, ik heb een zoo verschrikkelijke droom gehad.
 — Ja en wat was dat?
 — Ik droomde dat mijn man niet dood was.

BUITENLAND

Frankryk.

De stedelijke accijnsen te Parys hebben in de maand juli 865,960 fr. minder dan het geraamde cijfer opgebracht, en dus bedraagt het tekort over de verloopende zes maanden van 1885 reeds fr. 5,477,455. De hoofdoorzaak dezer afnemering ligt in het feit dat zeer veel menschen de stad verlaten. Groot is het aantal werklieden, die te Parys geen werk vinden en er dus niet blijven; vele gezinnen, kleine renteniers, ondergeschikte beambten enz. voor wie het leven in de hoofdstad te duur is, vestigen zich in de nabijgelegene kleinere gemeenten.

Duitschland.

ONTPLOFFING.

Het protechnisch laboratorium van Massow aan den straatsweg naar Tegelen, is maandag ten 5 ure namiddag, in de lucht gevlogen. Het gehele werkhuis is verdwenen.
 Er zijn twee personen gedood en twee zwaar gekwetst. Een der lijkten is ruim honderd passen ver weggeslingerd. De slag werd vele uren ver gehoord.

DIEFSTAL VAN DIAMANTEN VOOR 240,000 MARK.

Een aanzienlijke diefstal van diamanten is gepleegd aan boord van de stoomboot *Werra*, van de *Norddeutsche Lloyd*, op zijne laatste reis van Bremen naar Nieuw-York.
 Onder de passagiers bevonden zich de juweelhandaars, gebroeders Hentle, van Nieuw-York, die in Europa belangrijke aankopen van diamanten gedaan hebben en er voor 240,251 mark met zich meevorderen.

Voor alle zekerheid hadden zij de juwelen in twee kistjes aan den ontvanger der *Werra* den heer Stürmann, toevertrouwd.

Den 27 Juli, 's morgens, vond de heer Stürmann bij zijn ontwaken, zijne sleutels op den vloer zijner kajuit liggen. Hij onderzocht zijne tas, en bevond dat de hem toevertrouwde diaken, alsook eene gouden horloge van 200 mark waarde, en eene kostbare eijeren verdwenen waren.

Een onderzoek werd ingesteld en de vermiste diamanten en de horloge werden weldra teruggevonden in den strook van een der passagiers, zeker Otto, slotmaker, uit Böhmen.
 Otto bekende dat hij de dader was van den diefstal. Hij werd in verzekerde bewaring gehouden en is nu, aan boord van de *Werra*, terug naar Bremen gebracht, waar hij aan de Duitse politie is overgeleverd.

Kerkelijke staten.

GEDICHTEN VAN LEO XIII.

Maandag, was het Sint-Joachim, het naamfeest van den Paus. Te diert gelegenheid heeft Z. H. Leo XIII, in zijne private bibliotheek eene kleine vergadering van digetarissen gehouden.

Aan de kardinaals heeft hij exemplaren uitgeleend van eene uitgave van al zijne geschriften, welke hij in het geheim had doen drukken.
 De uitgeaf is gedrukt op helder rozenkleurig papier; elk gedicht is met nette gravuren omgeven. De geschriften zijn gerangschikt volgens orde van tijdsrekening.

Het eerste dagteekent van 1822. De stukken zijn ten getalle van 55, erin begrepen de italiaansche vertalingen, door Leo XIII zelf van zijne latijnsche verzen gemaakt.

Het boek in-8° is gedrukt in de zuiverste Elzevierletter en draagt voor titel: *Leoni XIII. Pont. Max. Carmina.*

Amerika.

DE SPREKENDE ROTSEN.

Dat is de naam, zegt het tijdschrift *la Nature*, van een dorpje in den staat Georgia. Deze benaming heeft het gekregen tengevolge van het volgende voorval.

Een wandelaar ontdekte in de nabijheid eenen overgrootten rotsblok, waarop in gekleurde letters geschreven stond: *Keer mij om.*

De man gehoorzaamde maar kreeg het niet zonder groote moeite gedaan. Toen nu de steen omgekeerd was, las hij op de andere zijde: *Leg mij nu weer zooda ik gevogen heb, en laat mij iemand anders voor den aap houden!*

Denemarken.

CIT DE DIERENWERELD.

Men heeft gezegd, en het staat zelfs in de boeken te lezen — het zal dus wel waar zijn —

dat onder de oivars de echtbreuk niet overbuddelijke gestrengheid gestraft wordt. Op veraarlijk geschreeven van den bedrogen echtgenoot verzamelt zich eene gehele schare langbeenen om yonnis te vullen. Het is eigenlijk eene soort van bloedwraak, die hier geoufend wordt; elk lid van het onterde vogelengeslacht heijverd zich de borst van den schuldige open te bijten. Dat echter bij de rechtbanken onder de oivars ook verzachtende omstandigheden in aanmerking genomen worden, blijkt uit het volgende geval, dat in het voorjaar op eene holstede op het deensehe eiland Funen plaats had. Dit jaar kwam het wijfe alleen terug. Dagelijks zag men haar geduldig wachtende op het nest staan, maar er verliepen verscheidene weken, zonder dat haar echtgenoot terugkeerde.

Na verloop van eenigen tijd vertoofde zich in hant een jonge manneke oivenaar; hij maakte zich op zijne wijfe beminnelijk bij het treurende wijfe en wilde haar gaarne het verlies van eenen beminden echtgenoot vergoeden. Zijn aanzoek werd echter niet heel vriendlijk opgenomen; de spanning tusschen den vijfer en het standvastige wijfe gingen in eenen heftigen strijd over, die verscheidene dagen duurde. Daar echter het manneke steeds mildloef en er groote waarschijnlijkheid bestond, dat hij verongelukt was, of zijne zinnen op eene andere schoone in de oivarswereld gesteld had, liet de onbestorven weduwe zich eindelijk troosten; wat met strijd begon, eindigde in tederheid en het paar genoot nu ten volle het huwelijksgeuk, — na verloop van korten tijd was het nest gezegend met eieren. Terwijl het paar zich nu in zijn huuslijk geluk verheugde, kwam op zekeren dag de wettige echtgenoot gezond en wel, met krachtige slengelslagen op het nest aanvliegen. Hij was gram, toen hij zag, dat een ander zijne plaats had ingenomen. Een felle strijd tegen zijnen medelinger eindigde daarmede dat deze deertlijk gewond de vlucht moest nemen.

Het wijfe, dat onder het gevecht als eene heroisch-bledende zondares op het nest had gestaan, ontving daarna eene ernstige afstraffing van haren vertoofden echtgenoot; de eieren, de getande der ontrooven, werden onmedelbaar uit het nest geworpen en daarna werd het leven tusschen man en vrouw voorgezet, zonder dat eene volk den hemel van hun geluk verduisterde; ten bewijze daarvan lagen weldra nieuwe eieren in het nest.

Het manneke heeft dus verzachtende omstandigheden in aanmerking genomen; maar wat zijne reis vertraagd heeft — ja, dat weet de lechtgever niet te zeggen.

Politiek overzicht.

DE FRANSCHE DEPARTEMENTSRADEEN.

Gisteren is door gansch Frankryk de herfstzitting der departementsraden geopend. Die zitting is de belangrijkste van de twee, welke die raden ieder jaar houden. Ditmaal zal hij een meer bijzonder politiek karakter hebben, met hoofde der aanstaande wetgevende kiezingen. Meest al de afgevaardigden, aan de hermening van den 4 October onderworpen, zijn inderdaad leden van departementsraden en de bijeenkomst in de hoofdplaats van het departement, zal noodwendiglyk aan de kiezers enaan de kandidaten de gelegenheid geven om zich te onderscheiden over den keus der leden van de aanstaande Kamer. Het is in wezenlijkheid daar dat de lijsten zullen opgesteld worden, die men aan het kiezerskorps zal voorstellen.

VERJARING VAN VELDSLAGEN.

De verjaring der veldslagen, die bijden fransch-duitschen oorlog in de onstroken van Metz geleefd werden, had zondag veel volk te Mars-la-Tour bijeengebracht, onder detailrijke burgerlijke en krijgsoverheden beneurde men generaal de Gustin. Na de godsijsenige plechtigheid is de volksmenigte kromen gaan neerleggen op het gedrukteken, ter nagedachtenis der gesneuvelden opgericht. De onderprefekt de Briey sprak eene redevoering uit.

De cholera neemt in Spanje af in hevigheid, maar breidt zich steeds over grotere uitgestrekteheid uit. In Murcia en Valencia heeft de ziekte bijna uitgevoren, maar Madrid, Saragossa en Grenada blijven nog de meest gevaarlijke plaatsen. Te Sevilla is de rust nog niet geheel hersteld. De gouverneur blijft zich verzetten tegen de bevelen der regering en wordt daarbij gesteund door de bevolking die van geen ander voorbehoedmiddel dan volkomen afsluiting van vreemdelingen wil weten.

De laatste berichten uit Soudan verzekeren dat de opstnd, door den dood van den Mahdi, gansch ontredderd is. Osman Digma schijnt allen moed verloren te hebben en beweert dat hij naar Mekka wil vertrekken.

De schatkest van het leger te Karthoum is geplunderd geworden en de schatbewaarder vermoord. Het is tengevolge dier misdaad dat Abdullah, opvolger van den Mahdi die haar wilde straffen, gedood werd.